

Човек Клуб

Викенд издање Нишких новина (18.-19. јул 2009.), доноси интервју са Слободаном Димитријевићем Гргом који је једини човек у клубу Наиса од њеног оснивања, пуних 40 година.

СЛОБОДАН ДИМИТРИЈЕВИЋ ГРГА У НАИСИ ОД ЊЕНОГ ОСНИВАЊА, ТАЧНО 40 ПУНИХ ГОДИНА

Човек клуб!

Има нешто у томе када су људи надалеко познати по специфичном надимку. Можда то заиста јесте привилегија ретких. Ево он, на пример, Слободан Димитријевић. Када то кажете, можда се јаш неко и забуди. Али од Вардара па до Триглава, а и шире, и не само у свету рукомета, за Гргу знају сви. Грга је један једини уникатан!

Када га титулишемо, сви ми често градише стављајући му префикс: "Човек Наиса". Има онај један ружан израз "Калидр за све". Занега би пак, могло да се каже "Човек-клуб"! Букално, најбукалније! Без обзира на то о чему је реч, да ли треба да се уговори утакмица, ступи у контакт са потенцицилним почаном, пронађе ресторани у пола ноћи у повратку са гостовања, макар и у некој густаци, да ли да се пређе граница и кад је возач аутобуса заборавио саобраћајну дозволу; дочекају, испрате или угосте, у било које доба дана и ноћи, спортисти ривали или службена лица; набаве палике, тренерке, лопте, дресови, лепак, вода; било да је реч о првој, другој или петог екипи, сењоркама или најмлађим девојчицама, Грга је увек ту. Без њега, питање је како би шта функционисало. И тако, пуних 40 година! Баш толико Наиса "тунг" овог лета и баш зато све ово и пишемо. Слободан Димитријевић једини је човек који је у клубу од њеног оснивања до дана данашњег...

То вам је Грга, професионално. А приватно, не можете га познати, а не били му пријатељ. Мало је оних које није задужио. Такав извор харизме, јединствени шарм, енциклопедија знања, не среће се. Нема оког ко Гргу познате а да се може похвалити да никада није невоно на

неки његов штос. То су они фразони које смо сви некада чули, а увек им се смејемо и на њих "утицамо". Уз Гргу ћете сазнати како се поклава коњ, зашто не треба причети лоше о Палићком језеру, ко је написао Горски виенац, да ли треба признати гонда је лопта тек са пола обима прешла гол-линију... И шта год да одговорите на ове пошталалице, Грга ће наћи начин да вас превари и насмеје...

Разговарамо и сећамо се почетка.

- Било је то 1968. године. Био сам председник олимпијске фабрике дуван, када смо на иницијативу Вељка Петровића, будући да смо имали доста женске радне снаге, формирали рукометни клуб, сећам се, тачно 18. јуна те године. Најпре се звао 12. фебруар,

НАИСА ДРУГИ ДОМ: Слободан Димитријевић Грга

па ДИН, па Наиса. Прошли смо трновит пут, од најнижег ранга, до преака државе, од бетона до Лиге шампиона, од ивице егзистенције, до времена када су уз нас пријатељи из компаније "Филип Морис"...

Пуно је датума, догађаја, утакмица... Чини се да их Грга све памти.

- Па како не бих памтио све то. И први улазак у Прву лигу, већ 1973. године, и повратак у елиту 1980. и пораз у финалу Купа Југославије 1988. године, па тадашње прво европско искуство, затим и трофеје, један по један, три у Купу, по један у Првенству и Челенџ купу, па увешће у Лиги шампиона... За све ове године, клуб је променио тачно седам председника, двоје директора, деветнаест тренера, орукометашица да и не говорим. Чини ми се да бих сваке могао да се сетим, али немаш толико простора, а не бих никога да издавам.

Помињу се имена, анегдоте, називу сећања, наравно уз по

Тренер

Како сам каже, поред деветнаесторице тренера седео је на клупи Наиса, са Драганом Нишевићем чак је радио и у репрезентацији Југославије на Медитеранским играма 1996. године, па морало је једном да се десни да сам преузме ту улогу:

- Било је то у Крушевцу, тренер је био Виктор Рибих. Напредак је повео са 7:1, а Рус већ недељу десетом минутом добио црвени картон. Ја сам остао сам на клупи, наравно и он је давао савете са трибина. Треба ли да помињем, добили смо утакмицу...

Надимак

Овако Грга објашњава "порекло" свог надимка:

- Кад сам био млад, популарна је била радио емисија "Глас Америке", коју је водио неки новинар Грга Златопер. Ја сам често волео да га имитирам, прозваше ме Грга и тако остаде до дана данашњег...

стекао пријатеља. А ништа не би било без моје Драгице. Супруга је увек била највећа подршка, породица уточиште од свих проблема.

После година великих успеха, Наиса је данас на прекретници, свестан је тога и Слободан Димитријевић:

- Јако ми је жао што се распала прошлогодишња екипа, био је то сјајан тим који је могао још да осваја трофеје. Мислим да је ово најважнији период у историји клуба и надам се да ће људи и иза града и из нашег доигравања то припомињати. Успели смо да оформимо најбољу школу рукомета у земљи. Наше девојчице су прве или друге у свим категоријама, и потребно је још само пар година па да неке од њих стасују за притим, а тада ћемо верујем моћи и до још већих успеха од тренутних, и то савишском децом...

Ја се себе клубу дајем сто одсто, 24 часа дневно, седам дана у недељу, четири недеље у месецу, дванаест месеци у години. Свеједно је да ли устанем пре зоре, па однамирница из саог фрижидера направим сендвиче за целу екипу, да ли својим колима пређем и постојинак километара дневно по граду за потребе клуба, да ли рукометашице водим на систематски преглед, код лекара, зубара, на снимање ногу, руке, да ли идем на родитељске састанке, да ли их чекам испред учионице док полажу испите... Ја има двоје деце и троје унука, али све су то моје кћерке, са великом већином остао сам у сталном контакту... За све то време, успео сам да се обогатим тако што сам стекао пријатеља не зна ми се број. Са Намсом сам пропутовао Европу, не говорим ни један страни језик, али нема града у коме нисам

коју сузу, које Грга никада није ни покушавао да сакрије. Реч је о неваижном емотиву...

Грга, испричајмо се баш, јесте остало још нешто?

- Па само да ми одговорите на једну питалицу...

- Јаој, шта ли си сад смислио... Хајде, питај!

- Шта је то, иде по шуми, а не шушка, иде по води, а не плуоца?

Хм, не пада ми на памет...?

- Па загонетка!

Ех... Грга...

Душан Јоцић

Седмецац у Press-у

Више него успешна сарадња Рукометног савеза Србије и дневних новина Press, од суботе 27. децембра 2008. године је додатно обогаћена. Ваша и наша ревија Седмецац убудуће ће излазити као подлистак једне од најтиражнијих дневних новина у Србији, чиме смо посебно почаствовани. Дружићемо се сваког последњег петка у месецу и бићемо вам доступни и самим тим читанији.

СЕДМЕРАЦ

Званично издање РС Србије
месечно издање
број 35/36 - 27. XII 2008.

Први број издања "Седмерак"
изашао 1992. године

издавач:
Рукометни савез Србије
Београд, Обилски венац 4/II
тел. 011 26 21 450; 26 21 240;
факс: 011 26 21 240
e-mail: rss@eunet.rs

за издавача:
Божидар Ђурковић

оснивач
и главни и одговорни уредник:
Зоран Стојковић

извршни уредник:
Милан Валчић
e-mail: valsa@topchemie.com

уредник фотографије:
Иван Михаиловић

лектура:
Александра Мећава

припрема:
Снеж Стојковић

штампа:
Политика штампарња д.о.о.

Илише: Велимир Марјановић
Председник УО РСС

ОСЛОНАЦ (2005–2008–2012)

"Дајте ми ослонац и померићу Свеш" (Архимед, парафраза)

Дар да имају ванвременску визију Бог даје само рејтима. То их чини великим и бесмртним, разликује од нас обичних, пролазних.

Универзалношћу наведених речи великог Архимеда неумишљено нашо подсећа. Све је ту ("everything is here") у тој великој мисли баш као што каже мојо са којим смо ишли на Конгрес ЕХФ, да померимо Европу, да је доведемо у Србију, да је освојимо.

"Eurohandbalvision Serbia 2012" је била наша визија. Сада је то наша стварност. Није прва коју смо остварили и није последња коју ћемо остварити. Обећали смо, а обећања морају да се испуњавају. Обећали смо себи и рукометној Србији јер је оно што радимо од нашег самосталног почетка 2005.г. до данас, а и до 2012. једини пут у рукометну будућност.

Српска рукометна будућност у којој нема компромиса са нечијом прошлосту.

Од прошлости треба учити, а не у њој са њом живети. Ми смо научили да српске рукометне речи треба да буду сушта, а не јуче, планови, а не сећања, рад, а не паразитизам, разговор, а не оговарање, сарадња, а не изолација, стварање, а не рушење, вера, а не сумња, леп осмех, а не ружни бес, решења, а не проблеми, пријатељ, а не непријатељ. Србија, а не нека земља која више не постоји.

Европа је то препознала. И наградила. Већ више пута. Последњу и највећу награду дала нам је на поменутом Конгресу ЕХФ у Бечу (25.-27.09.) на

православни Крстовдан, на рукометни дан српске будућности, што нам је поверавањем организације мушког европског првенства дала улазницу за европску и светску рукометну будућност наше рукометне Србије. Дала нам је прилику и одговорност да у Београду, Нишу, Новом Саду и Вршцу, угостимо четрдесет најбољих европских играча и тренера, две стотине најбољих рукометних радника и службених лица и наравно тридесет хиљада заљубљеника у рукомет из целе Европе, да сви заједно уживамо у тридесетак најбољих рукометних представа.

И Србија је то препознала. И подржала. Већ више пута. Јер зна добро да је то једини пут да 2012 Србија има тридесет хиљада учесника у рукометној игри и три милиона оних који гледају рукомет. Да будемо у свим сегментима међу десет водећих рукометних нација у Европи, а самим тим и на Свету. Да нам репрезентације буду и на победничким постољима, а деца на игралиштима са рукометном лоптом у рукама. Да

рукомет буде игра, забава, радост и посао многим у Србији.

Зајо је било што лепо биће део рукометне Србије још дана у Бечу, у Србији или било где на Свету. Радоваћу се остварењу визије у коју неки лоши нису веровали јер су лоши, а неки добри јер је она била што велика да је деловала неосствариво. Устели смо јер смо осим вере имали страву за остварење овог сна као и снагу, вредноћу и умеће да ту страву остваримо. Имали смо и оно без чега се не може.

У Вама, у рукометној Србији, њеној Скупиштини и Управном одбору, у Министарству за омладину и спорт, у многим видљивим и невидљивим пријатељима у Србији и Европи имали смо ОСЛОНАЦ и померили Европу. Зајо хвала свима који су помогли и веровали. Зајо је моја порука за будућност парафраза Великанове мисли:

"ДАЈТЕ НАМ ОСЛОНАЦ И ПОМЕРИЋЕМО СВЕТ".

СЕДМЕРАЦ У ПРЕСУ

Више него успешна сарадња Рукометног савеза Србије и дневних новина Прессбине од овог тридесетогодишњег шестог броја додатно обогаћена. Ваша и наша ревија Седмерак убудуће ће излазити као подлистак једне од најтраженијих дневних новина у Србији чиме смо посебно почаствовани. Друштвено се узрок последњег петка у десету, и билимо вам доступни и сваки тим читаоци. У име читаоца Седмерца, наступајуће празнике и срећну и успешну 2009. годину жели

Уредништво

НИШ ЧЕКА НОВУ ДВОРАНУ!

Како сада ствари стоје, велике су шансе да легендарна нишка хала "Чхаир" оде у историју, а да трећи град по величини у Србији, Ниш, добије нову универзалну спортску дворану, која ће моћи да прими 5000 гледалаца, а која би била домаћин и Европског првенства 2012. године! Будући да оронули "Чхаир", за кога можемо реи да је прави

рукометни бастион, захтева велике реконструкције, како би се прилагодио стандардима за организацију великих међународних такмичења, иницијатива која је потекла од политичких и спортских структура града Ниша, могла би ускоро да буде преточена у камен темељац. Град који је Србији дао толико великих спортских имена, то свакако заслужује. Пројекат нове хале постоји, вредност је 4,5 милиона Еура, а сва неопходна папирологија је спремна. Остаје само састанак на нивоу Републике, челника Ниша, Рукометног Савеза Србије и људи из Националног Инвестиционог плана, на коме би требало да падне коначна одлука. Реално је очекивати да спортисти града Ниша, добију спортску лепотицу за понос, 300 хиљада становника прилику да уживају у великим спортским достигнућима, а деца са југа Србије, шансу да граде лепшу и здравију будућност.

(извор: Balkan-Handball.com)

[BALKAN-HANDBALL.COM](http://www.Balkan-Handball.com) - Божидар Ђурковић "Бићемо добри домаћини!"

MTS MONDO - Марјановић: ЕП 2012 донеће Савезу милион евра!

B92 СПОРТ - СРБИЈА ДОМАЋИН ЕП 2012.ГОДИНЕ!

[B92 - Кадеткиње освојиле сребро на СП!](#)

Интервју са Генералним секретаром РСС-а, Божидаром Ђурковићем

Разговарали смо са Генералним секретаром Рукометног Савеза Србије, Божидаром Ђурковићем. О кандидатури наше земље за организацију ЕП-а 2012. године, репрезентативним селекцијама, медијској политици РСС-а, раду канцеларије и статусу рукометног спорта у Србији, можете прочитати опширније у нашем интервјуу.

Пре извесног времена имали смо посету Јана Тујика, председника такмичарске комисије ЕХФ-а, који је извршио инспекцију пријављених објеката у нашој кандидатури за добијање домаћинства ЕП 2012. у обе конкуренције.

Са господином Тујиком смо у три дана обишли све објекте, хотеле и дворане које смо пријавили у нашој апликацији. Првог дана смо били у Нишу, обишли халу „Чаир“ и хотеле. Следећи дан смо обишли Вршац, дворану „Миленијум“ и истог дана поподне, дан смо завршили обиласком Новог Сада, хале „Спенс“, и два хотела предвиђена за првенство. Трећи дан је био резервисан за Београд. Није хтео да обилази „Београдску Арену“, јер се и сам уверио у њену функционалност, будући да је она један од најрепрезентативнијих објеката у региону, као ни „Хајат“, где је већ одседао. Посету смо завршили обиласком хотела „Интерконтинентал“ и „ИН“. Свуда су нас чекали људи који су били задужени за представљање објеката и дворана. Мислим да је направио један веома позитиван извештај о нашој кандидатури, а на нама је да то у наредним конкретним акцијама надоградимо.

Шта су следећи кораци у борби за добијање домаћинства? Како ће ићи лобирање?

Има 47 земаља у ЕХФ-у и потребна је проста већина гласова за добијање првенства. Оно што ме радује, јесте да су људи из више земаља са квалификација за јуниорско ЕП у Пожеги, рекли да су били изузетно задовољни домаћинством и условима. Ту се ради о три земље. Лобирање иде у више праваца. Личне везе, дипломатско-спортске везе, затим обилажење земаља које су у недоумици за кога да гласају. Имамо јаку конкуренцију, али имамо и пуно предности. Добро обучено људство, добре објекте, ресурсе, имамо добре цене. У поређењу са Норвешком, код нас су цене три пута мање.

Почев од смештаја, цена улазница, ванпасионске потрошње и мислим да би то за нас био плус у односу на Немачку или Француску. Имамо и искуство великог ЕП-а у кошарци.

Чека нас бараж у обе конкуренције, за СП у Хрватској и ЕП у Македонији. Домаћини су Ниш и за многе изненађење, Зајечар.

Ниш је увек био прави домаћин. Кад год је играла репрезентација, увек је било 6000-6500 људи, што је крајњи капацитет „Чаира“. Што се тиче жена, Зајечар вероватно није имао међународни меч у својој историји. Били смо у инспекцији и изузетно смо задовољни оним што смо видели. Хала која прима 3500 места биће умивена максимално. Читав регион је стао уз њих. Имамо подршку и из Бора и Мајданпека, и већ сада могу да кажем да ће хала бити премала да прими све навијаче. Други разлог, је то што се рукомет у Зајечару буди, клубови напредују у обе конкуренције. Трећи разлог је тај што је градоначелник Зајечара, Бошко Ничић, члан УО РСС, који је са одушевљењем прихватио идеју да Зајечар буде домаћин и сигуран сам да ће цео град урадити све да организација буде максимална. Надамо се да ће нам бити срећан против Холанђанки.

Колико рукомет у Србији зависи од успеха репрезентације?

У Југославији и касније, Србији и Црној Гори, није се знао ни састав лига, ни календар, ни комесари лига. Уназад три године, поготово од одвајања Србије и Црне Горе, ми смо многе ствари довели у ред и са те стране могу бити задовољан. Пре две године смо имали спонзора Лиге, направили смо сајт, увели смо у ред клубове да крену да комуницирају преко електронске поште, нашли озбиљног спонзора за КУП, Петрохемију, али све то пада у воду, ако немамо успеха на националном плану. Све снаге треба усмерити ка успеху у јунском баражу, јер ће то бити велика ствар за наш рукомет, да се вратимо на велику сцену. Не бих желео да нам се деси судбина неких великих рукометних нација, као Шведске (пет година пропуштала првенства) или нпр. Румуније, које деценијама нема на великим такмичењима. Мислим да имамо неопходан играчки квалитет, поготово у мушкој селекцији, да то и остваримо.

Рукомета на ТВ-у има мање него протеклих година?

Прихватам сугестију, али то је делимично тако. Ми смо у току прошле године имали 49 преноса. Разлог за смањење броја преноса, који је утицао и на друге спортове, јесте укидање Трећег канала, што је умногоме смањило време које може да се посвети спорту, а самим тим и рукомету. Ове године нисмо имали много преноса, али радимо на томе. Већ имамо „закуцане“ преносе полуфинала и финала мушког и женског Купа, затим преносе баража из Чешке и Холандије, нормално и из Зајечара и Ниша. Оно што нам је приоритет, јесте да се повећа број преноса из Суперлиге. Да би успели да надоместимо то, сада смо по први пут у историји имали интернет пренос утакмица из Пожеге са јуниорских квалификација. У договору са спонзором „Телеком Србија“, проширили смо капацитет протока два пута, али ни то није било довољно да сви они који су покушали да гледају пренос приступе сајту. У једном дану имали смо 4740 људи који су гледали утакмице преко интернета, а још 17000 је хтело да гледа, али нисмо имали техничких могућности да им то и омогућимо. Просто, и бројке су нас изненадиле.

Гледаоци у Србији нису могли да гледају завршницу ЕП-а из Норвешке, иако су земље у окружењу, које нису учествовале (БиХ, Македонија) имало ТВ преносе?

Мени је жао, што телевизије у Србији нису показале заинтересованост за откуп ТВ права. То је њихова одлука. Људи овде воле рукомет.

Које су још активности у побољшању медијске заступљености рукометног спорта у Србији?

Имамо сталне емисије на „СОС каналу“, сређујемо сајт РСС-а. Нећемо променити само дизајн странице, већ и „филозофију“, где ће више места бити посвећено вестима о нашим репрезентативцима, праћењу њихових игара, интервјуима. Биће више текстова о Суперлиги, најави и извештаја кола. Већ сада смо почели чешће да организујемо конференције за штампу, јер желимо да јавност има константност информисања о раду наше организације. Упоредо са свим тим и даље развијамо наше издање „Седмецац“, специјализованог часописа, тако да мислим да ће ова година бити много боља него претходна, што се тиче тог медијског дела.

Пре извесног времена сте на седници УО РСС представили систематизацију радних места у оквиру канцеларије РСС-а?

Завршили смо тај процес. Службу смо реорганизовали по угледу на ЕХФ. Сада имамо 11 људи. Направили смо рационализацију радних места. Један службеник нас је напустио. По препоруци Министарства омладине и спорта, прихватили смо све људе из рукометне заједнице Србије и Црне Горе, који су били веома искусни у својим областима. Сви службеници су добили радно место са тачним описом послова, које ће обављати у наредном периоду. Са те стране сам задовољан, јер смо добили похвале и од председника Савеза. Добили смо и проширење простора, три канцеларије, али се нећемо зауставити на томе. У сарадњи са Градским секретаријатом за спорт и Министарством омладине и спорта, желимо да добијемо адекватне просторије, где би сви органи и тела РСС имали простора за рад. Упоредо са тим, радимо на томе да добијемо једну малу дворану, која би била довољна да покрије потребе, барем млађих селекција.

У медијима се већ дуже време провлачи питање Косова и њихов статус у оквиру ЕХФ-а. Колико је РСС способан да спречи такмичење тзв. репрезентације Косова у некој скоријој будућности?

Статут ЕХФ је мало другачији од статута осталих спортских светских организације, нпр. ФИФЕ и УЕФЕ. У њиховим статутима пише да члан може бити само земља која има столицу у Уједињеним Нацијама, док код ЕХФ-а, то се ограничава на „национални спортски савез“, што је другачији појам, широк и неодређен. Познато је да Косово има придружени статус у ЕХФ, без права на националне симболе, тимове, без права гласања и столицу. Када бивају позвани, седе иза заставе ЕХФ-а и то је једино могуће. Треба учинити све да 26. септембра када буде био Конгрес ЕХФ-а, они не добију статус члана. Неће бити лако. Видећемо како ће се одвијати политичка ситуација. Ми имамо Рукометни Савез Косова и Метохије, додуше из нашег, српског дела. Недавно сам био доле у посети, где смо основали и три нова клуба. Ген-сек Савеза је члан нашег УО и радимо све да тим људима олакшамо живот и рад. Хала у Зубин Поток, биће од великог значаја, а чекамо да се заврши хала и у Звечану. Са тим побољшањима, ситуација ће бити далеко боља.

Један сте од људи са ових простора, који је веома цењен у ЕХФ-у. Права сте особа да нам кажете, како се развија рукомет на глобалном плану? Видимо да је протекло ЕП у Норвешкој било изузетно медијски пропраћено.

Што се тиче медијске пропраћености, ЕП у Норвешкој је обориле све рекорде. У Норвешкој су дворане биле полупуне, превасходно због високих цена карата, које су отерале и оне најверније навијаче из западних земаља. Ако добијемо шансу да организујемо првенство, мислим да би хале биле много попуњеније.

Чини се да је рукомет у Србији изгубио статус „трећег спорта“, после фудбала и кошарке?

По броју клубова и регистрованих играча, ми смо и даље трећи, испред одбојке, на коју сте вероватно и мислили. Одбојка је у последњих десет година направила доста добрих резултата, али ми смо ту и даље трећи спорт у земљи. Нама недостаје један успех на

репрезентативном плану. На листи ИХФ-а, 2000. године смо били на првом месту, 2005. на листи ЕХФ-а, када се направи збирно у мушкој и женској конкуренцији, били смо такође први. Распадом државне заједнице, несрећним поразом од Чеха 2006. године и низом околности, ми смо тај статус изгубили. Сада су нам се јуниори пласирали на јуниорско ЕП, кадеткиње учествују на СП, као пете у Европи, и ако успемо да се пласирамо са сениорским екипама у Хрватску и Македонију, годину би сматрали веома успешном.

Каква је будућност српског рукомета?

По мени, добра. И даље тврдим да ми имамо велики квалитет, поготово у мушкој селекцији. Наши играчи играју у Сегедину, Барселони, Гумерсбаху, Монпељеу и осталим великим екипама, и водећи су играчи. Мислим да су наше могућности много веће, него што смо то приказали у 2007. години. Време је да добијемо Чешку и мислим да ту шансу морамо искористити. Код жена је репрезентација слабија у односу на раније године. Распадом државне заједнице, она је много изгубила. На ЕП 2006. године, имали смо јако младу репрезентацију, али видим да је селектор овога пута позвао доста искусније играчице. Уз реванш, који је код нас, могли би да прођемо Холанђанке. Да ли можемо играти значајнију улогу на ЕП, то је тешко рећи. Што се тиче мушкараца, ако прођемо, мислим да наши играчи имају капацитет да се пласирају у првих шест-седам места. Као што се може видети, ја сам оптимиста.

УКРШТАЊЕ

Велимир Марјановић

Председник УО РСС

УВОД

Наравно да немам намеру да пишем текст о **укрштању** као стручном појму из рукометне теорије и праксе. Елементарна мудрост, скоро на нивоу доброг васпитања, је да јавно не говориш (с претензијом да се твоје мишљење уважи и утиче на јавност) о стварима у којима се ниси доказао или чак ни опробао или једноставно о којима други много више знају. Ја сам ту лекцију на срећу научио па ће овај текст бити о неким другим **укрштањима**.

Нажалост, наше друштво укупно па и његов рукометни део још увек нису на нивоу развоја демократске и интелектуалне свести да би се баш сваки појединац придржавао наведеног правила јавног понашања.

Необично је међутим, што се такозвани обичан рукометни свет, поготово млађе генерације, сасвим добро у овоме сналази и придржава тих елементарних норми, док то никако не прихвата неколико (на срећу само толико) дежурних квазианалитичара. За ту врсту посла о којој говоре (организација, руковођење, право, финансије, политика) не само да немају адекватно школско образовање (што често и не мора бити нужно али је бар пожељно), него немају чак ни промил адекватног искуства из простог разлогашто никад нису хтели да се прихвате нечег иза чега стоји реч одговорност без алибија. Да не говоримо о томе што никад нису хтели да се прихвате нечега што није плаћено.

Иако у свом послу (делегата, тренера, новинара, судије, селектора итд) то могу бити успешни људи (мада су успеси обично само њихови а за све неуспехе је неко други био крив), то им никако не даје за право да буду стални критичари уседеличког типа, јер ако у нечему не учествују или немају информације о томе шта се догађа, онда својим филозофским и неаргументованим ставовима (типа „буцко размишља“), не могу

збуњивати јавност, јер на такве ставове имају право само посматрачи и навијачи. Посебно на то немају право ако су били професионални учесници у рукометним догађањима у периоду СРЈ и СЦГ последњих петнаест година билоу којој улози.

То му, сликовито, дође као да доктори који су лечили пацијента па он умро, критикују наследнике покојника да је сахрана и даћа лоше организована, да се ништа не ради, не иде се на гробље да се плаче и говори шта је покојник некад био, не зову се они да лече и наследнике (за паре наравно), грде наследника што још није остварио успехе покојника од пре 10-20 година (иако се покојник још није ни охладио), а о неуспесима и дуговима које је оставио (углавном плаћајући заблуде њихових погрешних терапија) ни реч да кажу.

Срећом, народ иако прво буде збуњен, застане, погледа назад и напред, лево и десно, али потом јасно препозна на том **укрштању** прошлости и будућности који пут где води и наравно одабере путкоји је тежи и дужи а ипак једини – пут у будућност.

РАЗРАДА

Е, због тога и овај текст, који је рукометном свету и извештај и план, и информација и тумачење, моја обавеза али и моје право. Јер, иако сам на годишњој прослави РСС цитирао покојног великана Срђана Кнежевића који је рекао: „поглед из жабље перспективе није неки поглед макар жаба била и поштена и добронамерна“ (поготово ако то није, додао бих ја), неки се нису погледали у огледало и суочили сами са собом. Помислио сам да је то плод мог пропуста, као председника РСС и да о ономе што је радила, што ради и шта ће радити рукометна организација, нема довољно директних информација у јавности. Намерно кажем директних информација (оних индиректних има довољно јер се медији посебно спортски часописи труде да коректно обаве свој посао), али кад други (види УВОД) тај рад и речи тумаче и анализирају из њихових глава, то је далеко од реалности. Потрудићу се убудуће ова и све друге информације, директније допиру до рукометне јавности кроз „Седмерац“, сајт РСС, спортске и друге медије.

ИЗВЕШТАЈ:

Прошла година је била година **РАСКИДА, РАЗВОДА и РАСТАНАКА.**

Раскинули смо са ружним навикама и још ружнијим понашањима (Европа нас је само по томе и знала последњих година) под којима се подразумевало да због дневног или личног интереса или тренутног резултатског „успеха“ треба ући и у лаж и у инцидент и у крађу и у превару па и продају (себе, других и државе). Рекли смо не јер то није вредно тога и јер нас свет такве није прихватао.

Развели смо се уједно и од РС ЦГ и РЗ СЦГ. Са првима никад нећемо имати проблема (осим на терену јер ће увек имати добар рукомет) већ ако Бог да добру сарадњу, а са овим другим смо увек имали само проблеме. Тако испада да смо се теже растали од „наших“ него од „њихових“. А како и да не буде тако кад нас је тај трули брак уништавао последњих година кроз наше људе и наше слабости па нам нико и не може други бити за то крив. Успели смо чак и да то по први пут урадим а да при том не будемо надмудрени или оштећени већ и да позитивни део континуитета (тренутни рејтинг, уговори итд) наследимо, а негативни (дугови, резултатски неуспеси последњих година и лошији квалитет рукомета) да као одговорни људи узмемо на наша плећа. Док ово читате подсетите се чињеница и тог времена па ће вам бити јасно откуд сам киван на „мудраце“ из **УВОДА**. Све време док је рукомет у Србији уништаван садашње руководство РСС није било ни близу икаквих улога у тој шпанској серији а сад би

учесници и неми посматрачи тих догађаја да убеди људе да је скандал што нисмо у светском врху. Борили смо се и изборили, јер је то било вредно тога и јер нас је свет овакве прихватио.

Растали смо се са неким добрим људима против наше воље (Богдан Родић, Срђан Кнежевић и други) а са неким не тако добрим искључиво нашом вољом. Доста их је за набрајање али биће их још јер је то природан циклус (мамуте нису истребили ловци већ неприлагођавање) јер ћемо и ми једног дана бити сметња за развој рукомета. Наш данашњи авангардизам је за млађе генерације већ конзервативан. А они су највреднији и њих свет чека.

Поред ових капиталних ствари успели смо још и:

- § да нови УО РСС оформимо од млађих, некомпромитованих људи са јасном поделом задужења и одговорности (подпредседник Спасојевић такмичење, подпредседник Достанић маркетинг, члан УО Марковић заједница тренера, члан УО Благојевић мушке селекције итд)
- § да имамо генералног секретара савеза уваженог и у Србији и у европској и светској федерацији
- § да у оквиру УО за потпредседника имамо и даму Милену Делић са задужењем женски рукомет и највишим изводивим степеном аутономије у тој области
- § да по први пут председник УО РСС пре ступања на функцију изложи јавно своју имовинску карту
- § да оформимо и имамо спремну Супер лигу Србије и да прошлогодишња такмичења окончамо са најмањим бројем инцидената и спорних ситуација
- § да најбољи заслужено освоје титуле (скоро ми је један рукометни радник пришао и пред више људи питао: каква је то неспособност, председник и секретар Савеза из Партизана а нисте узели титулу? Одговор је био лак: титуле се сада освајају а у ваше време су се узимале)
- § да хале (осим у Београду) буду пуне а да се рукомет врати на програм РТС-а
- § да центар одлучивања из кафана, кулоара и кабинета вратимо у скупштину РСС и да њене одлуке извршавамо и кад се са њима не слажемо (проширење лига) јер нам је то задатак по Статуту
- § да и из тако проширене лиге без концентрације квалитета извучемо предности (у праву је Петар Ненадић кад каже „лига је слаба али бар је много младих играча добило шансу) тј. развој играчког фонда и равномеран регионални развој
- § да уведемо критеријуме за наступ у Супер и Првој лиги и да их клубови поштују
- § да вратимо углед и снагу одлукама органа РСС и на примеру највећих (Црвене звезде и Партизан Si&Si) покажемо да се дугови играчима морају плаћати без обзира на отпоре, притиске и галаму
- § да без обзира на прелазност периода календаре правимо унапред а у будућности и дугорочне и усклађене са репрезентативним обавезама и календарима ЕХФ и ИХФ
- § да уз резултатске падове СЦГ селекција истовремено и паралелно имамо спремљене и покренуте дугорочне концепте за репрезентације Србије

- § да по први пут уведемо отворену демократску и јавну процедуру избора селектора у складу са утврђеним критеријумима, могућностима и предложеним програмима кандидата (за мушкарце већ спроведено, а за даме ускоро) као и сав нормалан свет,
- § да уведемо потпуну јавност у раду (ниједна затворена седница) и да медијима помогнемо да што директније дођу до информација које смо дужни да им дамо
- § да РСС уредно плаћа све своје обавезе, чак и дугове РЗ СЦГ а да његово пословање буде транспарентно
- § да све селекције (јер смо имали обавезу да се технички бринемо о селекцијама СЦГ) и селектори буду логистички коректно испраћене